

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.03.1998
KOM(1998) 189 endelig udg.

97/0085 (SYN)

Ændret forslag til

Rådets direktiv

om deponering af affald

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

BEGRUNDELSE

Kommissionen forelægger i medfør af EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2, et ændret forslag til Rådets direktiv om deponering af affald. Det ændrede forslag medtager en række af de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet vedtog på sin plenarforsamling den 16.-20. februar 1998.

Plenarforsamlingen vedtog 29 ud af 33 ændringsforslag. Kommissionen kan i princippet acceptere ændringsforslag 1, 5, 6, 8-11, 14-15, 19-21, 23, 24, 26 og 29. Kommissionens holdning til ændringsforslagene fremgår af nedenstående.

I ændringsforslag 1 henvises til prioriteringsrækkefølgen for affaldshåndteringsmuligheder (i en betragtning). Kommissionen kan fuldt ud tilslutte sig denne ændring.

Ændringsforslag 2, 3, 4 og 32 er forslag til nye betragtninger. Kommissionen kan ikke acceptere de betragtninger, der bebuder nye direktiver om kompostering og forbrænding af ufarligt affald og fremme af anvendelsen af økonomiske instrumenter. Kommissionen kan i princippet tilslutte sig, at skal fremsættes sådanne forslag, men kan ikke acceptere en forpligtelse hertil i den form, den er formuleret i disse ændringsforslag. Med hensyn til ændringsforslag 32, hvor det hedder, at forbrænding er et miljøforsvarligt alternativ til deponering, er Kommissionen ikke enig. Kommissionens affaldsstrategi placerer deponering og forbrænding sidst i prioriteringsrækkefølgen. Målet er at fremme miljøforsvarlige alternativer, såsom forebyggelse, genbrug og genanvendelse.

I ændringsforslag 5 omtales behovet for lovgivning om behandling af klapmateriale. Direktivet om slam fra rensningsanlæg vil snart blive revideret, hvorfor Kommissionen i princippet kan tilslutte sig dette ændringsforslag.

Med ændringsforslag 6 og 21 slettes udtrykket "så vidt muligt" i betragtning 23 og i artikel 10; herved sikres det, at omkostningerne ved sikkerhedsstillelse medregnes i prisen for deponering af affald. Kommissionen kan tilslutte sig dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 7, en del af ændringsforslag 16 og ændringsforslag 23 vedrører behovet for bedre overvågnings- og rapporteringsordninger. Kommissionen kan tilslutte sig størstedelen af de foreslåede forpligtelser, eftersom formålet er større gennemsigtighed. Kommissionen kan imidlertid ikke acceptere ændringsforslag 7, da det forpligter Kommissionen til at videresende medlemsstaternes beretninger.

Ændringsforslag 8 præciserer formålet med direktivet. Kommissionen kan tilslutte sig dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 9 og 11 vedrører definitioner. Med hensyn til definitionen på inert affald foreslås det i ændringsforslag 9 at tilføje en henvisning til det foreslåede rammedirektiv om vand. Kommissionen kan acceptere denne ændring. Endvidere foreslås det at definere flydende affald ud fra procentdelen af faste stoffer (ændringsforslag 11). Kommissionen kan i princippet acceptere dette ændringsforslag. Der findes imidlertid ikke definitioner af denne art i Fællesskabets nuværende lovgivning, og nogle af medlemsstaterne har givet udtryk for vanskeligheder med at acceptere en sådan definition.

I ændringsforslag 10 præciseres det, at definitionen på deponering også omfatter deponering i gruber og under jorden. Kommissionen kan fuldt ud tilslutte sig denne præcisering, men den har altid fortolket definitionen på deponering som omfattende deponering under jorden.

Kommissionen kan ikke acceptere den foreslåede definition på underjordiske deponeringsanlæg i ændringsforslag 12, da den generelle definition på deponering også omfatter deponering under jorden.

Kommissionen kan generelt ikke tilslutte sig, at der gives mulighed for yderligere undtagelser end allerede anført i Kommissionens forslag. Spredning af gips og kalk med henblik på gødskning eller jordforbedring, som foreslået i ændringsforslag 13, ville normalt ikke være omfattet af definitionen på deponering. Kommissionen vil imidlertid se nærmere på denne undtagelse og undersøge mulighederne herfor.

I ændringsforslag 14 og 15 indføres en undtagelse for ufarligt slam, der deponeres i overfladevand, herunder flodlejer, og en undtagelse for deponering af ikke-forurenede jord eller ufarligt inert affald fra minedrift. Kommissionen kan acceptere disse ændringsforslag på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og Rådets drøftelser.

Med ændringsforslag 16 forpligtes Kommissionen til at forelægge Parlamentet og Rådet en beretning om medlemsstaternes strategier, og medlemsstaterne og Kommissionen forpligtes til at aflægge beretning om overholdelsen af reduktionsmålene og om eventuelle behov for justering. I ændringsforslag 16 udvides målene for bionedbrydeligt affald til også at omfatte industriaffald, og tidsfristerne for medlemsstaternes overvågning af mængden af bionedbrydeligt affald ændres. Rapporteringspligten i ændringsforslag 16 er den eneste del af dette ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere. Der findes ikke statistikker for bionedbrydeligt industriaffald, hvorfor denne udvidelse af anvendelsesområdet ikke kan accepteres. Forslaget om, at medlemsstaterne ikke behøver at overvåge udviklingen før ét år, inden for målene træder i kraft, er ikke acceptabel. Endelig bør målene i artikel 5 være faste og juridisk bindende, så det sikres, at medlemsstaterne planlægger og indfører alternative affaldshåndteringsprocedurer.

I ændringsforslag 19 slettes undtagelsen for dæk med en diameter over 1 400 mm. Kommissionen kan støtte dette ændringsforslag, da den har fået forelagt oplysninger, der viser, at sådanne store dæk kan ituskæres og genanvendes.

I ændringsforslag 20 ændres definitionen på behandling. Denne ændring er på linje med de ændringer, der allerede blev nået til enighed om under Rådets behandling, og som Kommissionen kan acceptere.

Ændringsforslag 22 vedrører deponeringsafgifter. Kommissionen kan ikke forpligtes til at fremsætte forslag om økonomiske instrumenter, og kan derfor ikke acceptere dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 24 præciserer operatørens forpligtelser i efterbehandlingsperioden. Den foreslåede ændring vil sikre en tredivårig efterbehandlingsperiode. Kommissionen kan tilslutte sig dette ændringsforslag, da det sikrer en mindste-efterbehandlingsperiode, som ikke er forudsat i Kommissionens forslag.

Ændringsforslag 25 vedrører godkendelser. Godkendelse til drift af deponeringsanlæg som fastsat i Kommissionens forslag indeholder specifikke og strenge krav. Det er derfor nødvendigt at sikre, at bestående deponeringsanlæg ikke blot er godkendt i henhold til direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, men at de desuden indhenter en ny godkendelse som krævet i Kommissionens forslag. Kommissionen kan derfor ikke acceptere ændringsforslag 25.

Ændringsforslag 26 indeholder en bestemmelse om, at deponeringsanlæg, der ikke er godkendt i overensstemmelse med direktiv 75/442/EØF, skal nedlukkes. Kommissionen kan acceptere dette ændringsforslag, selv om det er overflødigt, da sådanne deponeringsanlæg allerede bør være lukket.

Ændringsforslag 27, 29, 30 og 31 vedrører de tekniske bilag. Kommissionen kan ikke acceptere ændringer i de tekniske bilag på dette stadium, da sådanne ændringer skal indføres gennem udvalget som fastsat i artikel 16 i Kommissionens forslag. Kommissionen kan imidlertid acceptere henvisningen til rammedirektivet om vand i ændringsforslag 29. Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 27, 30 og 31.

Rådets direktiv

om deponering af affald

(forelagt af Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

Oprindeligt forslag

Ændret forslag

Betragtning 3a (ny)

deponering af affald er den sidste udvej i hierakiet af affaldshåndteringsmuligheder som det er fastlagt i Kommissionens meddelelse Kom (96) 399;

Betragtning 9a (ny)

en ensartet europæisk lovgivning om forarbejdning af klappmateriale er ønskelig;

Betragtning 23

princippet om, at forureneren betaler, kræver, at der tages hensyn til eventuelle miljøskader forårsaget af deponeringsanlæg; derfor skal det sikres, at priserne for affaldsbortskaffelse ved deponering fastsættes således, at de dækker alle udgifter til etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder så vidt muligt den sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, som operatøren skal råde over, og omkostningerne i forbindelse med nedlukning og eventuel efterbehandling af anlægget efter nedlukningen; herved sikres det, at priserne afspejler de faktiske omkostninger for hele deponeringsanlæggets levetid, og at samfundet ikke belastes med disse udgifter;

princippet om, at forureneren betaler, kræver, at der tages hensyn til eventuelle miljøskader forårsaget af deponeringsanlæg; derfor skal det sikres, at priserne for affaldsbortskaffelse ved deponering fastsættes således, at de dækker alle udgifter til etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder den sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, som operatøren skal råde over, og omkostningerne i forbindelse med nedlukning og eventuel efterbehandling af anlægget efter nedlukningen; herved sikres det, at priserne afspejler de faktiske omkostninger for hele deponeringsanlæggets levetid, og at samfundet ikke belastes med disse udgifter;

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, gennem foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra

Formålet med dette direktiv er at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, ved gennem strenge driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at iværksætte foranstaltninger, procedurer og

affaldsdeponering, herunder navnlig forurening af overfladevand, grundvand, jordbund og luft samt de heraf følgende risici for menneskers sundhed.

retningslinjer, der tager sigte på under oprettelses-, nedluknings- og efterbehandlingsfasen at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra affaldsdeponering, herunder navnlig forurening af overfladevand, grundvand, jordbund og luft samt af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt de heraf følgende risici for menneskers sundhed.

Artikel 2, litra e)

"inert affald": affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan forurene miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoksicitet skal være af ubetydeligt omfang;

"inert affald": affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydeligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan forurene miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatafgivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoksicitet skal være af ubetydeligt omfang og må ikke udgøre nogen risiko for overflade- og/eller grundvandets gode økologiske kvalitet som defineret i direktivet om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (dir. .../EF)

;

Artikel 2, litra f)

f) "deponeringsanlæg": et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden, herunder interne affaldsbortskaffelsesanlæg (dvs. deponeringsanlæg, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet), men ikke anlæg, hvor affald læsses af til forbehandling inden videre transport med henblik på genanvendelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, samt kontrolleret midlertidig (dvs. højst et år) opbevaring af affald forud for genanvendelse, behandling eller bortskaffelse;

f) "deponeringsanlæg": et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden, herunder deponering i gruber og under jorden, interne affaldsbortskaffelsesanlæg (dvs. deponeringsanlæg, hvor affaldsproducenten deponerer eget affald på produktionsstedet), men ikke anlæg, hvor affald læsses af til forbehandling inden videre transport med henblik på genanvendelse, behandling eller bortskaffelse andetsteds, samt kontrolleret midlertidig (dvs. højst et år) opbevaring af affald forud for genanvendelse, behandling

eller bortskaffelse;

Artikel 2, litra p)

"flydende affald": affald i flydende form, herunder spildevand, men ikke slam .

"flydende affald": affald i flydende form, hvorved der forstås en væske indeholdende ≤ 45 vægtprocent faste stoffer, og hvis flydeegenskaber defineres efter vedtagelse af en testmetode i henhold til proceduren i artikel 16.

Artikel 3, stk. 2, tredje led

deponering af klapmateriale langs mindre vandløb, hvorfra det er opgravet;

deponering af ufarligt klapmateriale langs mindre vandløb, hvorfra det er opgravet, og af ufarligt slam i overfladevand, herunder flodlejer;

Artikel 3, stk. 2, fjerde led

deponering af ikke-forurenede jord eller ufarligt inert materiale fra udvinding af mineraler.

deponering af ikke-forurenede jord eller ufarligt inert affald fra prospektering, udvinding, behandling eller oplagring af mineraler og fra stenbrud .

Artikel 5, stk. 1

1. Medlemsstaterne opstiller en national strategi til reduktion af deponering af bionedbrydelig dagrenovation ved dette direktivs ikrafttræden og meddeler Kommissionen denne strategi.

1. Medlemsstaterne opstiller en national strategi til reduktion af deponering af bionedbrydelig dagrenovation ved dette direktivs ikrafttræden og meddeler Kommissionen denne strategi. Seks måneder inden den i artikel 18 fastsatte ikrafttrædelsesdato forelægger Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en beretning med en sammenfatning af de nationale strategier.

Artikel 5, stk. 2, litra d)

d) Hele brugte dæk fra datoen for dette direktivs ikrafttræden og ituskårne brugte dæk fem år efter denne dato (i begge tilfælde med undtagelse af cykeldæk og dæk med en udvendig diameter over 1.400 mm).

d) Hele brugte dæk fra datoen for dette direktivs ikrafttræden og ituskårne brugte dæk fem år efter denne dato (i begge tilfælde med undtagelse af cykeldæk).

Artikel 6, eneste stk., nr. 1

1) Kun affald, der har været underkastet

1) Kun affald, der har været underkastet behandling, må deponeres. Dette krav

behandling, må deponeres.

gælder ikke inert affald, hvor behandling er teknisk uegnet, eller andre former for affald, hvor behandling ikke reducerer affaldsmængden eller risikoen for menneskers sundhed eller for miljøet.

Artikel 10

Medlemsstaterne sikrer, at den mindstepris, som alle offentlige og private operatører skal forlange for deponering af en hvilken som helst affaldstype, mindst dækker samtlige omkostninger ved etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder så vidt muligt omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 8, nr. 1, litra c), og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 50 år. Medlemsstaterne sikrer gennemsigtighed i indsamling og anvendelse af eventuelle oplysninger om omkostningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at den mindstepris, som alle offentlige og private operatører skal forlange for deponering af en hvilken som helst affaldstype, mindst dækker samtlige omkostninger ved etablering og drift af deponeringsanlægget, herunder omkostningerne i forbindelse med sikkerhedsstillelse som omhandlet i artikel 8, nr. 1, litra c), og de anslåede omkostninger ved deponeringsanlæggets nedlukning samt efterbehandling i en periode på mindst 50 år. Medlemsstaterne sikrer gennemsigtighed i indsamling og anvendelse af eventuelle oplysninger om omkostningerne.

Artikel 11, stk. 2

2. For deponeringsanlæg, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af artikel 3, stk. 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre

- regelmæssig visuel inspektion af affaldet på deponeringsstedet til sikring af, at kun ufarligt eller inert affald fra øen eller den isolerede bebyggelse modtages i anlægget

- at der føres et register over de deponerede mængder affald.

2. For deponeringsanlæg, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af artikel 3, stk. 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre

- regelmæssig visuel inspektion af affaldet på deponeringsstedet til sikring af, at kun ufarligt eller inert affald fra øen eller den isolerede bebyggelse modtages i anlægget

- at der føres et register over de deponerede mængder affald, og at dette er offentligt tilgængeligt.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om arten og omfanget af affald, der deponeres på sådanne særlige deponeringspladser, indgår i de regelmæssige beretninger til Kommissionen om direktivets gennemførelse.

Artikel 13, eneste stk., nr. 4

4) Så længe den kompetente myndighed

4) Så længe den kompetente myndighed

skønner, at deponeringsanlægget kan indebære fare for miljøet, er deponeringsanlæggets operatør ansvarlig for overvågning og analyse af gas og perkolat fra deponeringsanlægget og af grundvandsforholdene i nærheden af deponeringsanlægget i overensstemmelse med bilag III.

skønner, at deponeringsanlægget kan indebære fare for miljøet, er deponeringsanlæggets operatør ansvarlig for overvågning og analyse af gas og perkolat fra deponeringsanlægget i en periode på mindst 30 år efter nedlukning. Den ansvarlige myndighed kan afkorte eller forlænge denne periode, hvis operatøren som følge af det omfattende forvaltningsprogram i bilag IV kan dokumentere, at deponeringsanlægget ikke længere udgør nogen aktiv miljøfare. Derimod bør ansvaret, som er fastlagt af medlemsstaterne, ikke tidsbegrænses.

Artikel 14, eneste stk., nr. 4a (nyt)

4a. Medlemsstaterne nedlukker bestående deponeringsanlæg, som ikke er godkendt i henhold til direktivet om affald (75/442/EØF, ændret ved direktiv 91/156/EØF).

Bilag I, stk. 2, fjerde led

- at behandle forurenede vand og perkolat opsamlet fra deponeringsanlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes.

- at behandle forurenede vand og perkolat opsamlet fra deponeringsanlægget, så det opnår en sådan kvalitet, at det kan udledes uden at bringe overflade- og/eller grundvandets gode økologiske kvalitet i fare som defineret ved direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (dir. .../.../EF).